

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Каварна, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЖИ. П. Георгиев

при участието на секретаря Йорданка Анг. Ялнъзова
като разгледа докладваното от ЖИ. П. Георгиев Гражданско дело № 20233240100014 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба подадена от Г. Д. И. с ЕГН *****, адрес: гр. Каварна, Община Каварна, ул. ”*****” №19, чрез адвокат И. С. – ВАК, адрес: гр. Варна, Бул. ”*****” № 2 – 6, *****, против „Дженерали Застраховане” АД с ЕИК 030269049, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР ДОНДУКОВ“ 68, представлявано от Ж.Д.,Ю.К.,Р.Ц.Н.С., винаги заедно по двама, с която са предявени иски за осъждане на ответника на основание чл. 405, ал. 1 от Кодекса на застраховането във вр. с чл. 86 ЗЗД да заплати на ищеца сумата от 4500.00 /четири хиляди и петстотин/ лева, представляваща дължимо застрахователно обезщетение съгласно договор за застраховка "КАСКО" на МПС, сключен със застрахователна полица № 0312211000027299/01.10.2021г. с валидност от 01.10.2021г до 30.09.2022г. за претърпени имуществени вреди на лек автомобил БМВ 330 ХД с ДК ****МТ от настъпило застрахователно събитие от 18.09.2022г., за което застрахователят е образувал щета №211316327, изразяващи се в увреждане на преден капак, електро инсталация предна част, разходомер за въздух, кутия въздушен филтър, капак въздушен филтър, корпус въздушен филтър, въздуховод въздушен филтър, всмукателен колектор горен, подкалник PVC преден десен, уплътнителна лента преден капак, шумоизолатор преден капак, гърловина казанче течност за чистачки, ПВЦ изолация плюсов проводник,

капачка масло, маркуч излишно гориво, датчик разпределителен вал, горивна дюза 1, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба -12.01.2023 до окончателното плащане.

Ищцата основава исковата си претенция на следните фактически твърдения:

Собственик е на лек автомобил БМВ 330 ХД с рег.№ РА **** ВТ, рама № WBAVT91080KT85857 двигател № 306D331225181. След прехвърляне на собствеността автомобилът получил регистрационен номер ****МТ. Автомобилът бил със сключена от предишния собственик застраховка „КАСКО на МПС“ съгласно полица 0312211000027299 със срок на застрахователното покритие от 11.00 часа на 01.10.2021г. до 23.59 часа 30.09.2022г. със застрахователно покритие - с клауза „Пълно Каско“. Съобразно добавък № 1 и 2 към полица № 0312211000027299/01.10.2021г. надлежно било отразено, че тя е собственик и новия регистрационен номер.

На 18.09.2022 предоставила автомобила на сина си Д. И. И.. Докато автомобилът се движел управляван от сина от вентилационните отвори започнал да навлиза дим и силна миризма, поради което водачът предприел спиране. Спирането станало много трудно, защото пожарът бил засегнал помпата, която отговаря за спирачките. Успял да отбие на ул. „*****“. Взел пожарогасителя, за да изгаси пожара преди да се е разраснал. В този момент до автомобила спрял и друг автомобил, като с помощта на водача му с Д. успели да потушат пожара. След това закачили автомобила с въже и го прибрали. Била заведена щета №211316327, като ищцата попълнила документи за избор на сервиз, в който да се поправи колата. След няколко дни представители на застрахователя съобщили, че трябва да направят втори оглед и го извършили. Извършен бил и трети оглед по щета 211316327 на 30.09.2022г. При огледите се констатирали щети, описани в съставените протоколи за оглед с № 13540-16635831109/ 19.09.2022г., № 11465-16643475044/28.09.2022г.и № 13540-16645337889/ 30.09.2022г. В резултат на застрахователното събитие по автомобила били нанесени следните щети: увреждане на преден капак, ел. инсталация предна част, разходомер за въздух, кутия въздушен филтър, капак въздушен филтър, корпус въздушен филтър, въздуховод въздушен филтър, всмукателен колектор горен, подкалник PVC преден десен, уплътнителна лента преден капак, шумоизолатор преден капак,

гърловина казанче течност за чистачки, ПВЦ изолация плюсов проводник, капачка масло, маркуч излишно гориво, датчик разпределителен вал, горивна дюза 1. Щетите били установени при огледите извършени от застрахователя и описани в изготвените протоколи.

На 05.10.2022г. получила на електронната поща писмо от Ответника, което съдържало отказ да бъде изплатено обезщетение за претърпените имуществени вреди по щета №211316327. Ответникът се позовавал на т.16 във връзка с 16.13 от Общите условия по застраховка „Каско на МПС“, „Не покриваме вреди в резултата на:“.....“Увреждания настъпили в резултат от неспазване на правилата и нормативните изисквания /инструкциите/ на производителя или компетентните държавни органи за експлоатация на застрахованото МПС или правилата за пожаро-техническа безопасност.“

Несъгласна с това на 06.10.2022г., отново отправила писмено искане до дружеството за преразглеждане на щетата, но отново и било отказано изплащане на обезщетение по щета №211316327.

Твърди, че неоснователно и е отказано дължимо застрахователно обезщетение, което оценява в размер на 4500 лева. Искането е за уважаването на исковата претенция, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба и присъждане на разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника „Дженерали Застраховане“ АД. Оспорват предявеният иск по основание и размер, като считат че не са налице предпоставки за ангажиране на отговорността на дружеството. Не оспорва наличието на застрахователното правоотношение, както и че по застрахованата вещ били нанесени щетите подробно посочени в описите по преписката. Твърди, че са налице изключения от покритите застрахователни рискове обективирани в т. 16.11 и 16.13 от ОУ. В Раздел III били посочени рисковете, които застрахователното дружество застрахова и те били посочени в точка 16. Съдържанието на т. 16 се изразявало в следното: «По тази застраховка не покриваме вреди в резултат от рискове, проявили се поради или във връзка със следното:» Позовава се на т. 16. 11 Проявена Груба небрежност изразяваща се в съзнателно пренебрегване и неполагане на необходимата за всеки конкретен случай разумна грижа, което завишава риска и в крайна сметка довело до причиняване на процесната вреда на превозното средство. На второ място посочва, че е налице хипотезата на т.

16.13 от ОУ Вредите са се появили поради неспазване на правилата и норми на експлоатация на МПС. т. 16.13 : неспазване на правилата и нормативните изисквания/инструкции на производителя или компетентните държавни органи за експлоатация на застрахованото МПС или на правилата за пожаротехническа безопасност.

Твърди, че след извършен оглед от представители на „Дженерали Застраховане“ АД на застрахования автомобил и изготвения опис на щетите се установило, че в зоната на пожара не преминава основната ел.инсталация на автомобила. Долната част на въздушния филтър била здрава и не е засегната от пожара. Не бил засегнат и основния сноп на ел.инсталация. Не било установено късо съединение, което се потвърждавало и от наличието на заряд в акумулаторната батерия. Заключение било, че е изключено пожара да е в следствие на възникнала техническа неизправност или късо съединение. Считат, че поради тези аргументи не дължат плащане на претендираната сума. Въз основа на събраните материали и огледи във връзка с щетата можело категорично да се изключи, че пожарът е в следствие на техническа неизправност или късо съединение. Твърди също така и, че не следва да се търси отговорност от застрахователя за нарушения свързани със стопанисване на МПС.

Оспорва и размера на исковата претенция, като го счита за прекомерен. Отправя евентуално искане при уважаване на исковата претенция да се приеме размер на обезщетение за имуществени вреди развняващо се на стойността на увредените части по цени за вложени части втора употреба. По отношение на претендираните лихви и разноски, считат, че неоснователността на главната претенция, води до неоснователност и на акцесорния иск за законна лихва. Считат, че разноски на ищеца не следва да бъдат присъждани, доколкото застрахователното дружество не е дало повод за завеждане на делото. Оспорват и адв.възнаграждение, поради непредставяне на доказателства, че същото е заплатено от ищеца по делото.

Искането е за отхвърляне на претенциите. Претендират се разноски, включително юрисконсултско възнаграждение. Правят искане за допускане на комплексна авто и пожаротехническа експертиза и доказателствени искания по чл.186 от ГПК

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на

чл.12 от ГПК и чл.235 ал.2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна и формулира следните изводи от правна страна:

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 86 ЗЗД, основателността на който е предпоставена от установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса обстоятелството, че на сочените в исковата молба дата е осъществено застрахователно събитие, което е покрит риск по процесната застрахователна полица, вследствие на което са настъпили имуществени вреди по вид и размер, както и наличието на причинно-следствена връзка между събитието и вредоносния резултат.

В тежест на ответника е да установи наведените от него положителни твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

От свидетелство за регистрация на МПС се установява, че ищцата Г. Д. И. е собственик на л. а. БМВ 330 ХД с ДК ****МТ.

Между страните е съществувало валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „КАСКО на МПС“ съгласно полица № 0312211000027299 със срок на застрахователното покритие от 11.00 часа на 01.10.2021г. до 23.59 часа 30.09. 2022г. със застрахователно покритие - с клауза „Пълно Каско“. На 18.09.2022г. около 23.30ч. е настъпило застрахователно събитие пожар на автомобила по време на движение. Пожарът бил потушен от неговия водач – син на ищцата и с помощта и на друго лице. В резултат на пожара били нанесени имуществени щети по лекия автомобил. От представените по делото описи на щетите по претенция № 211316327, изготвени от служители на ответното дружество са констатирани следните щети: повреда на преден капак, ел.инсталация на предната част, на разходомера за въздух, на кутията, капака, въздуховода и корпуса на въздушния филтър, на всмукателния горен колектор, на подкалник PVC преден десен, на уплътнителната лента на предния капак, на шумоизолатора на предния капак, на гърловината на казанчето за течност на чистачките, на ПВЦ изолация плюсов проводник, капачка масло, маркуч излишно гориво, датчик разпределителен вал, горивна дюза. От гореизложеното следва, че уврежданото на процесните части от застрахования автомобил са надлежно описани в изходящи от застрахователното дружество документи.

Посочените констатации относно увредените елементи по автомобила се потвърждават и от заключенията на САТЕ и САПТЕ, които съдят кредитира като обективно и компетентно дадени.

По същество спорът между страните е концентриран относно това явява ли се покрит застрахователен риск настъпилия пожар. Видно от т. 14 от ОУ на застраховка „Каско на МПС“ на „Дженерали Застраховане“ АД, относими към конкретния застрахователен договор, пожарът е покрит застрахователен риск. Ответникът се позовава на изключенията посочени в раздел III т. 16.11 и т. 16.13 от ОУ по застраховка „Каско на МПС“ на „Дженерали Застраховане“ АД. . 16. 11 Проявена Груба небрежност изразяваща се в съзнателно пренебрегване и неполагане на необходимата за всеки конкретен случай разумна грижа, което завишава риска и в крайна сметка довело до причиняване на процесната вреда на превозното средство и т. 16.13 от ОУ вредите са се появили поради неспазване на правилата и норми на експлоатация на МПС. Неспазване на правилата и нормативните изисквания/инструкции на производителя или компетентните държавни органи за експлоатация на застрахованото МПС или на правилата за пожаротехническа безопасност.

Неоснователни са доводите за допуснатата груба небрежност или неспазване на правилата и норми на експлоатация на МПС.

В заключението на приетата по делото САПТЕ, което съдят кредитира, като обективно и компетентно изготвено, тъй като е обосновано, а изводите са направени след анализ на доказателствата по делото вещото лице установява, че не намира данни сочещи на неспазване на правилата и норми на експлоатация на МПС. – т. 16. 11 от ОУ. МПС-то е минало технически преглед 95 дни преди пожара- 15.06.2022г. Експертизата дава заключение, че е използван технически годен в регламентирана годност пожарогасител. Заклучва се и, че пожарът е овладян. В разпита по делото вещото лице твърди, че ако не беше овладян щеше да има по-големи щети. От свидетелските показания на свидетелите разпитани в съдебно заседание се установи и, че синът на ищцата, който е управлявал автомобила е направил всичко възможно да ограничи щетите до минимален размер. Водачът и неговата спътница не са пушачи.

Неоснователен е и довода, че е допуснатата груба небрежност в

процесния случай.

По въпроса относно грубата небрежност в гражданското и застрахователното право, вкл. относно дефиницията и приложението ѝ, с оглед нормата на чл.207 от КЗ (отм.), е налице практика на ВКС по реда на чл.290 от ГПК- решение № 348/11.10.2011г.по гр. дело № 387/2010 г. на ВКС, ГК, IV г. о., решение № 184/24.02.2016г. по т. дело № 3092/2014 г. на ВКС, ТК, II т. о. Според нея, поначало понятията небрежност и груба небрежност не са легално дефинирани, но се приема, че небрежност е налице тогава, когато длъжникът несъзнавано не е предоставил дължимото надлежно изпълнение, неполагайки онази грижа, която дължи добрият стопанин при конкретните обстоятелства. Грубата небрежност се различава от обикновената само по степен и представлява по-засилена форма на небрежност - неполагане на грижата, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия. Грубата небрежност е правно релевантна в хипотезата на чл.207 от КЗ (отм.), с оглед регламентираните в нормата задължения на застрахования за предпазване на застрахованото имущество и ограничаване на риска, доколкото тази небрежност е винаги предпоставка за неговото увеличаване. Грубата небрежност не може да бъде дефинирана в застрахователния договор предварително и по различен от горепосочения начин, защото формите на неизпълнението на задълженията по чл.207 ал.1 КЗ (отм.) не могат да бъдат изчерпателно предвидени отнапред, но може да бъде уговорена като основание за изключване на отговорността на застрахователя, съгласно чл.207 ал.2 пр.3 от КЗ (отм.), съобразно цитираната по-горе практика. При наличие на материалноправен спор относно характера на допуснатата от застрахования небрежност, преценката за това се прави от съда, въз основа на конкретните факти по делото. В постоянната практика на ВКС се приема, че небрежността в гражданското право е неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел- модела на поведението на определена категория лица /добрия стопанин/ с оглед естеството на дължимата престация /дейността/ и условията на предоставянето ѝ /условията за извършването ѝ/. Грубата небрежност се отличава по степен и също се изразява в неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия. Гражданското право познава две форми на вина - умишъл и небрежност, но за разлика от наказателното право, българският граждански закон при общия

модел за поведение на длъжника не разграничава пряк и евентуален умисъл, съзнавана и несъзнавана непредпазливост. Критерият за обосноваване на една или друга форма на вина е наличието на знание или незнание у длъжника, че неговото поведение е противоправно. Умисъл е налице, когато съществува знание за възникване на противоправните последици и се желае тяхното настъпване, докато небрежността се свързва с неполагане на дължимата грижа от страна на длъжника. Общият модел на поведение на длъжника при изпълнение на задължението изисква полагане на грижата на добрия стопанин. Отклонение от общия модел за дължимо поведение може да бъде направено със закон или по взаимно съгласие между страните при спазване на забраната за ограничаване на отговорността съгласно чл.94 от ЗЗД, която разпоредба предвижда недействителност на уговорките, с които предварително се изключва или ограничава отговорността на длъжника за умисъл или за груба небрежност.

В застрахователното право в Република България формата на вина е релевантна, тъй като последиците от неизпълнението на задълженията на застрахования са диференцирани в зависимост от това дали застрахованият е действал умишлено или небрежно. Преди настъпване на застрахователното събитие застрахованият е длъжен да не извършва действия, с които увеличава поетия от застрахователя риск и да не допуска рискът да бъде увеличен от други лица или вещи.

Законодателят не е дал легално определение на термините небрежност и груба небрежност. В теорията и практиката се приема, че небрежност е налице тогава, когато длъжникът несъзнавано не е предоставил дължимото надлежно изпълнение, не е положил онази грижа, която дължи при предоставяне на изпълнението в конкретния случай. Грубата небрежност се различава от обикновената небрежност по степен и представлява по-засилена форма на небрежност, изразяваща се в неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел – грижата, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия, неполагане на значително по-елементарна степен на загриженост.

В процесния случай не е доказана от страна на ответника твърдяната груба небрежност, респективно ответникът не е установил по делото предпоставка за отказ от негова страна да заплати на застрахования ищец

застрахователно обезщетение съобразно т. 16. 11, раздел III от Общите условия към договора. В посочената разпоредба е изрично предвидено, че застрахователят не изплаща обезщетения за щети причинени от „злоумишлени действия или груба небрежност на Застрахования, Застрахователя, Третото ползващо се лице, Лизингополучателят, както и членове на техните семейства, техни служители и работници, както и на всички други лица, които са оправомощени да управляват, ремонтират, охраняват МПС или да извършват други дейности свързани с него;

Правнорелевантен относно изхода на правния спор, предвид горепосочените възражения на ответника е въпроса за грубата небрежност.

Грубата небрежност е съзнателно пренебрегване и неполагане на необходимата за всеки конкретен случай разумна грижа, което завишава риска от причиняване на вреда на превозното средство т. е. предпоставка за отказ за изплащане на застрахователно обезщетение е наличието на груба небрежност спрямо процесния автомобил застрахован при ответника. “

По делото липсват доказателства в тази насока. Ответникът не е доказал по делото наличието на твърдяната груба небрежност по отношение на процесния автомобил от страна на водача или друго лице сред кръга на посочените в т. 16.11. от ОУ.

В процесния случай ищецът, чиято е доказателствената тежест е установил настъпване на застрахователно събитие, което е покрит застрахователен риск с процесния лек автомобил. С оглед събраните по делото доказателства, установено е по делото от страна на ищеца настъпване на застрахователно събитие, което е покрит риск по процесната застрахователна полица с процесния лек автомобил.

Установява се от доказателствата по делото настъпило застрахователно събитие, което се явява покрит риск- пожар, като не се установиха и доказаха изключенията посочени от ответника на раздел III т. 16.11 и т. 16,13 от ОУ по застраховка „Каско на МПС“ на „Дженерали Застраховане“ АД. Не се установи да е извършвано пренебрегване и неполагане на необходимата за всеки конкретен случай разумна грижа, което завишава риска и в крайна сметка е довело до причиняване на процесната вреда на превозното средство. Не се установи и доказа да е налице и хипотезата на т. 16.13 от ОУ Вредите са се появили поради извършено неспазване на правилата и норми на

експлоатация на МПС.

По отношение на застрахователното обезщетение, което се дължи с оглед разпоредбата на чл.386 ал.2 от КЗ, то трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Меродавна за застрахователното обезщетение е действителната стойност на застрахованата вещ и на вредите причинени на нея в деня на застрахователното събитие и стойността, с която може да се купи друга вещ от същия вид и същото качество като повредената. Съдебната практика на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК последователно приема, че обезщетението се изчислява по средни пазарни цени на нови части, но срещу която може да се купи друго със същото качество и вид. Размерът на реалната стойност на вредата следва да се определи по пазарни цени, тъй като обезщетението се дължи по действителна стойност на увреденото имущество. За такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество, т. е. по пазарната му стойност. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителна /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество – чл.400 ал.1 от КЗ, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, монтаж и други, без прилагане на обезценка – чл.400 ал.2 от КЗ.

Представеното заключение на вещото лице Ж. К. по назначената Комплексна съдебно оценителна и счетоводна експертиза от съдебния състав е оспорено своевременно от страните. Поради възникнало съмнение за неговата правилност и това дали определена стойността на ремонта на процесното МПС е към датата на настъпване на процесното събитие е допуснато на основание чл. 201 от ГПК изготвяне на повторно заключение по назначената Комплексна съдебно оценителна и счетоводна експертиза. Приетото и неоспорено от страните заключение на вещото лице инж. Е. Ж. по допуснатата експертиза е компетентно изготвено и обосновано, по поставените му от съда задачи, с отговорите на които спорният въпрос по предмета на експертното изследване е изяснен. Същото следва да се кредитира, като обективно и компетентно изготвено. При приемането му в съдебно заседание, ответникът не го е оспорил относно истинността на съдържащите се в него констатации за релевантни за спора факти, нито е

поискал в срока по чл.200 ал.3 от ГПК повторно заключение по същите въпроси, поради съмнение в тяхната правилност. С оглед на което следва да бъде кредитирано. От него се установява, че стойността необходима за възстановяване на лек автомобил " БМВ 330 ХД с ДК ****МТ / застрахован при ответника/, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, респективно към настъпване на застрахователното събитие е в размер на сумата от 4521, 41 лв. Това е цената на действителната стойност на увреденото имущество от същия вид, в това число всички присъщи разходи по монтаж, подмяна и други без прилагане на обезценка. Безспорно е обстоятелството, че в процесния случай не е заплатено на ищеца от застрахователя дължимото застрахователно обезщетение.

С оглед изложеното, съдът приема, че ищецът е установил при условията на пълно и главно доказване предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя по имуществената застраховка по чл.405 ал.1 от КЗ, като предявеният иск следва да бъде уважен в претендирания размер от 4500, 00 лв., формиран като от общ размер на установените имуществени щети. Предявения осъдителен иск за изплащане на застрахователно обезщетение по щета е основателен до сумата 4521, 41 лв лева, но с оглед претендирания размер от 4500 лева, същият следва да бъде уважен до посочената претендирана от ищеца стойност, представляваща дължимо застрахователно обезщетение.

Върху главното задължения, следва да бъде присъдена законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от ищеца на основание чл.78 ал.1 от ГПК_, следва да се присъдят разноски. Ищецът по делото е доказал действително направени разноски от общо 1625, 00 лева, Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Дженерали Застраховане” АД с ЕИК 030269049, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ 68, представлявано от Ж.Д.,Ю.К.,Р.Ц.Н.С., винаги заедно по двама, ДА

ЗАПЛАТИ на Г. Д. И. с ЕГН *****, адрес: гр. Каварна, общ. Каварна, ул. "*****" №19 на основание чл. 405, ал. 1 от Кодекса на застраховането във връзка с чл. 86 ЗЗД сумата от 4500.00 /четири хиляди и петстотин/ лева, представляваща дължимо застрахователно обезщетение съгласно договор за застраховка "КАСКО" на МПС, сключен със застрахователна полица № 0312211000027299/01.10.2021г. с валидност от 01.10.2021г до 30.09.2022г. за претърпени имуществени вреди на лек автомобил БМВ 330 ХД с ДК ****МТ от настъпило застрахователно събитие на 18.09.2022г., за което застрахователят е образувал щета №211316327, изразяващи се в увреждане на преден капак, електро инсталация предна част, разходомер за въздух, кутия въздушен филтър, капак въздушен филтър, корпус въздушен филтър, въздуховод въздушен филтър, всмукателен колектор горен, подкалник PVC преден десен, уплътнителна лента преден капак, шумоизолатор преден капак, гърловина казанче течност за чистачки, ПВЦ изолация плюсов проводник, капачка масло, маркуч излишно гориво, датчик разпределителен вал, горивна дюза 1, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба - 12.01.2023г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА „Дженерали Застраховане“ АД с ЕИК 030269049, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ 68, представлявано от Ж.Д.,Ю.К.,Р.Ц.Н.С., винаги заедно по двама, да заплати на Г. Д. И. с ЕГН *****, адрес: гр. Каварна, общ. Каварна, ул. "*****" №19 сумата от 1625, 00 лева, представляваща сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на основание чл.78 ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Добричкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се обяви в регистъра на съдебните решения почл.235 ал.5 от ГПК.

ПРЕПИС от настоящето решение да се връчи на страните, ведно със съобщението за постановяването му, на основание чл.7 ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____